

РЕШЕНИЕ

№ 8910

гр. София, 05.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6904** по описа за **2025** година докладвано от съдия Биляна Икономова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във връзка с чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на началник отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция Оперативни дейности“, ГД „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП, против Решение № 1884 от 25.05.2025 г., постановено по АНД № 2946/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9-и състав.

Твърди се, че съдът неправилно е възприел състава на извършеното нарушение, описано в АУАН и обжалваното НП. Касаело се за неверни данни, като било установено несъответствие между декларирано /406 кг/ и установено /692 кг/, т.е. 286 кг, поради което и конкретно било посочено изпълнителното деяние на нарушението. Правилно била приложена нормата на чл. 278б, ал. 4 от ДОПК, а не - чл. 278б, ал. 3 от ДОПК, като не можело да се приеме, че санкцията е прекомерна, значителна, непропорционална и противоречаща на правото на ЕС. Моли съдебното решение да бъде отменено, а НП - потвърдено.

В открито съдебно заседание касаторът началник отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция Оперативни дейности“, ГД „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП, редовно призован, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата по изложените в нея и в писмени бележки съображения. Твърди, че не се касаело за липса на предварително деклариране на пренос на стоки с висок фискален риск. Моли съдебното решение да бъде отменено, а НП – потвърдено.

Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът „ЛИДЛ Б. ЕНД КО“ КД, редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли оспореното съдебно решение да бъде оставено в сила. Акцентира върху довода на СРС, че стойността на стоката е 3663 лева, което всъщност било извън обхвата на задължението за деклариране. Претендира разноси по списък. Представя писмени бележки. Сочи, че в резолюция за прекратяване на административнонаказателно производство се предвижда предварително деклариране на стока над 500 кг и на стойност над 5000 лева, а случаят стоката била под изискуемия праг за предварително деклариране. Изискванията над 500 кг и над 5000 лева следвало да са налице едновременно, за да бил осъществен състав на административно нарушение. Приема, че липсвали датата и мястото на нарушението, като цитира съдебна практика. Сочи, се актът бил съставен в присъствието на свидетели, които не са били на проверка в склада в [населено място], нито на ГКПП О., поради което бил нарушена разпоредбата на чл. 40 ЗАНН. Твърди се също, че следвало да се сравняват стойностите, а не обемите и килограмите. Отделно от това, наложената санкция бил несъвместима с принципа на пропорционалност, вкл. и, че било наложено обезпечение и била поискана банкова гаранция.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, дава заключение за неоснователност на касационната жалба, поради което решението следвало да се остави в сила.

Административен съд София-град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, установи следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 14.08.2024 г. 06:28 часа, от органите по приходите е била извършена проверка на фискален контролен пункт ГКПП-О. на транспортно средство – товарен автомобил марка „I.“ с рег. № В250VAM и рег. № на ремарке В203AVI, което се предвижвало от Република Р. към Република Б., превозвайки хранителни стоки /протокол № 060703176299_1/. На същата дата в 12:00 ч. от органите по приходите е извършена проверка на адрес за разтоварване на стока в [населено място], [улица]-логистичен център на „ЛИДЛ Б. ЕНД КО“ КД, като е установено, че горепосоченото транспортното средство превозва стока от списъка на стоки с висок фискален риск – меса, годни за консумация, от домашни петли и кокошки – пресни или охладени, разфасовки – необезкостени, цели крила, дори без връхчета, с тегло 692 кг. Стойността на стоката с висок фискален риск била с парична равностойност от 3 567,74 лв. При извършената проверка било установено, че предварително било декларирано тегло на стоката в размер на 406 кг, като се получава разлика в размер на 286 кг. За извършено от „ЛИДЛ Б. ЕООД ЕНД КО“ КД, ЕИК[ЕИК], административно нарушение е съставен АУАН сер. АН № F796263/31.10.2024 г. Въз основа на него е издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция Оперативни дейности“, ГД „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП, НП № 805735-F796263/07.01.2025 г., с което на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лв. на основание чл. 278б, ал. 4 от ДОПК. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събрания и кредитиран от СРС доказателствен материал, който е отменил оспореното НП.

Настоящата съдебна инстанция приема, че постановеното от СРС решение е правилно като резултат и като такова следва да бъде оставено в сила.

Съгласно чл. 278б, ал. 4 ДОПК „лице, кето декларира неверни данни по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от разликата между данъчната основа по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност на установените при проверка стоки и данъчната основа на декларираните стоки, но не по-малко от 1000 лв.“

Съгласно чл. 127и, ал. 1 от ДОПК: „при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване.“

От приложените от наказващия орган разпоредби се формира извод, че при изпълнение на задължението за деклариране, но при неверни данни, се налага административно наказание по чл. 278б, ал. 4 ДОПК. В случая се касае именно за деклариране на неверни данни, а не – за неизпълнение на задължението за деклариране по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, за което се предвижда ангажиране на административнонаказателна отговорност по чл. 278б, ал. 3 ДОПК.

Посочената в НП като нарушена норма на чл. 127и, ал. 1 ДОПК не съдържа изисквания относно данните, които подлежат на деклариране, извън факта на превоза и обстоятелството, че негов предмет е стока с висок фискален риск. Видът на данните, които подлежат на деклариране е посочен в чл. 8, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № Н-5 от 29 септември 2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република Б.. В точка 4 от чл. 8, ал. 2 от Наредба № Н-5 от 29 септември 2023 г. е посочено, че при превозите на стоки с висок фискален риск задължените лица предоставят данни за превозваната стока - вид, количество, договорена стойност, дата, място на получаване/разтоварване, предназначение на стоката и очакван час, в случай че същият е известен. Подзаконовият нормативен акт не е посочен в НП, съответно – не е посочена приложимата от него разпоредба, която въвежда задължението за деклариране на данни по вид и количество, така че от нейното неизпълнение да се следва налагане на административно наказание. Неспазването на чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН, изразяващо се в липсата на съществени реквизити на НП, ограничава възможността на лицето да реализира правото си на защита поради неяснота в обвинителната теза и пречатства проверката на съда дали осъществилите се факти са подведени под приложимия по време, място и лица закон. Допуснатите съществени процесуални нарушения при издаване на НП са основание за отмяна на последното като незаконосъобразно.

При така изложените съображения оспореното съдебно решение следва да бъде оставено в сила / чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2 АПК/.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 63д, ал. 1 във връзка с чл. 143, ал. 3 АПК, в полза на ответника по касация следва да бъдат присъдени разноски в размер на 400 лева или след превалутиране 204.52 евро. Основателно е възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от касатора по реда на чл. 63д, ал. 2 ЗАНН. Съгласно чл. 18, ал. 2 Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа ако административното наказание е под формата на имуществена санкция, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена имуществена санкция. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. при интерес от 1000 до 10 000 лв. размерът на възнаграждението е 400 лв.

плюс 10 % за горницата над 1000 лв. В конкретния случай са представени доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1877,59 лева, който не съответства на посочения в наредбата размер и на действителната и правна сложност на делото. Разноските се дължат от НАП съгласно чл. 2, ал. 2 ЗНАП.

Така мотивиран, Административен съд София - град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1884 от 25.05.2025 г., постановено по АНД № 2946/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9-и състав.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „ЛИДЛ Б. ЕООД ЕНД КО“ КД, ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 204.52 евро, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: